

בנות כותים פרק רביעי נדה

לו.

עין משפט נר מצוה

בזה א ב מיי פ"ד מהל
משפט ומשפט בלכה ו'
בזו ג מיי פ"ד מהל אסורי
נדה ה"א ועי' נתיב
סנה לאלו ק"ל ט"ו ע"י י"ד
כ"י ק"ל ט"ו ע"י א'
בזו ד מיי ע"ס פ"ו ה"א א'
סנה ע"ס ט"ו ע"י ס'מנ
ק"ל:

תוס' הרא"ש

ושון בראיה אחר דם טהור
שדיה שעתה. ותימה
לעיל דקאמר ר' יוסי
מגוריה ומניקה שבער
עליה ג' עונות דיה שעתה
ומפרש דמצטרפי שהים
בימי עיבורה ואחד בימי
מניקתה למה לי אותה
שבימי מניקתה תפוק לי
דבריה אחר דם טהור הוא.
וי"ל דהך דלא כר' יוסי
אליבא דלוי ותימה אליבא
דלוי למה לי דבריה אחר
דם טהור תפוק לי משום
שדיה מניקה י"ל דאחיה
כר' מאיר דאמר בפירקין
באל גמלתו ומת הרי היא
ככל הנשים ובלאי הכי לא
אחיה כר' יוסי אליבא דרב
דמפרש דליכא שתות דהא
ר' יוסי לא חייש לחיי בפי
אלו נעוה גבי גיורת
שנתגיירה וראתה בתוך
מפת לעת. ומיהו יש לחלק
משום היתם היתה בת
טומאה את היתם מתגיירה
מקודם או משום דשייבא
טומאה כבדתי מדרבנן:
ואיבעית אימא בשופעת.
תימה הכי קאמר לעיל
יולדת בבור תריח שאם
טבלה וראתה טהורה לא
טבלה טמאה והא דאין כיון
דמקור לה לי בשופעת אפי'
טבלה טמאה לבה דקדסברי
שני מעיינות הן אליבא דלוי
וי"ל דלדברי ר' יוסי דקסברי
מעין אחד הן קאמר לולדת
בבור תריח: בשופעת קמא
אפי' ראתה אחרי כן קודם
משום דראיה ר' יוסי שאינה
רוצה בתן עולין לה לספירת
ויבתה ואפי' שראתה
שבועות שני קודם הטבילה
לא סתרה מנייה מאן
מדקדק ר"ת דאשה שילדה
בבור או בזמן הזה חושבי
כחלהו נשי וילדת בבור אם
ספרה ז' נקיים בימי טהור
אפי' ראתה אחרי כן קודם
טבילה אינה סתרה אפי'
לדבי"ה מטמא לה ויבש
מורו דאינה סתרה מנייה
ויש ליתן טעם הא דאין
ראיית שבוע שני סתורה
משום דראיה ר' יוסי אינה
גורמת לה טומאת נדות ולא
טומאת יבנות אבל זבה
דעלמא דספרה ז' נקיים
ואח"כ ראתה אחריה לסתור
לפי שעי' אותה ראייה היא
נעשית נדה ומיהו מיסתבר
למיטר דלא שייך סתירה
אלא בימי ספירתה משום
דאמר ואחר טהור אחר
אחר לכתול שלא תהא
טומאת יבנה מפקדת בניניה
אבל אם שלמו ימי ספירתה
בלא הפסקת טומאה כבר
אין שום זבה עליה ולא
שייך בה סתירה: והלכתא
כותיה דרב לחומרא וכותיה
דלוי לחומרא. ותימה והא
אמר ר' ב"ק דעירובין
ובפרק אלוי טריפות דעביד
כתרי חומרי דסתרי אהדי
עלוי הכתוב אומר הכסיל
בחושך הולך. י"ל הכא
משום דמפקדת בניניה
כבר לחומרא וכבר
לקמן בפי יוצא דופן הלכה
דבריה כלפי החמיר גבי
סימני בגרות ויחצר צורית.
הק' ה"ר יום טוב בר' יצחק.
ללוי דאמר שני מעיינות הן
קשה מאד דהניא בפי' ש'
כבוד גיורת שיצתה פדחת
ולדה בגיורתה אין נותנין לה
ימי טומאה ומי' טהרה ואי
שתי מעיינות הן אמאי לא

ושון בראיה אחר דם טהור שדיה שעתה. ותימה ללוי דקאמר ר' יוסי מגוריה ומניקה שבער עליה ג' עונות דיה שעתה ומפרש דמצטרפי שהים בימי עיבורה ואחד בימי מניקתה למה לי אותה שבימי מניקתה תפוק לי דבריה אחר דם טהור הוא. וי"ל דהך דלא כר' יוסי אליבא דלוי ותימה אליבא דלוי למה לי דבריה אחר דם טהור תפוק לי משום שדיה מניקה י"ל דאחיה כר' מאיר דאמר בפירקין באל גמלתו ומת הרי היא ככל הנשים ובלאי הכי לא אחיה כר' יוסי אליבא דרב דמפרש דליכא שתות דהא ר' יוסי לא חייש לחיי בפי אלו נעוה גבי גיורת שנתגיירה וראתה בתוך מפת לעת. ומיהו יש לחלק משום היתם היתה בת טומאה את היתם מתגיירה מקודם או משום דשייבא טומאה כבדתי מדרבנן: ואיבעית אימא בשופעת. תימה הכי קאמר לעיל יולדת בבור תריח שאם טבלה וראתה טהורה לא טבלה טמאה והא דאין כיון דמקור לה לי בשופעת אפי' טבלה טמאה לבה דקדסברי שני מעיינות הן אליבא דלוי וי"ל דלדברי ר' יוסי דקסברי מעין אחד הן קאמר לולדת בבור תריח: בשופעת קמא אפי' ראתה אחרי כן קודם משום דראיה ר' יוסי שאינה רוצה בתן עולין לה לספירת ויבתה ואפי' שראתה שבועות שני קודם הטבילה לא סתרה מנייה מאן מדקדק ר"ת דאשה שילדה בבור או בזמן הזה חושבי כחלהו נשי וילדת בבור אם ספרה ז' נקיים בימי טהור אפי' ראתה אחרי כן קודם טבילה אינה סתרה אפי' לדבי"ה מטמא לה ויבש מורו דאינה סתרה מנייה ויש ליתן טעם הא דאין ראיית שבוע שני סתורה משום דראיה ר' יוסי אינה גורמת לה טומאת נדות ולא טומאת יבנות אבל זבה דעלמא דספרה ז' נקיים ואח"כ ראתה אחריה לסתור לפי שעי' אותה ראייה היא נעשית נדה ומיהו מיסתבר למיטר דלא שייך סתירה אלא בימי ספירתה משום דאמר ואחר טהור אחר אחר לכתול שלא תהא טומאת יבנה מפקדת בניניה אבל אם שלמו ימי ספירתה בלא הפסקת טומאה כבר אין שום זבה עליה ולא שייך בה סתירה: והלכתא כותיה דרב לחומרא וכותיה דלוי לחומרא. ותימה והא אמר ר' ב"ק דעירובין ובפרק אלוי טריפות דעביד כתרי חומרי דסתרי אהדי עלוי הכתוב אומר הכסיל בחושך הולך. י"ל הכא משום דמפקדת בניניה כבר לחומרא וכבר לקמן בפי יוצא דופן הלכה דבריה כלפי החמיר גבי סימני בגרות ויחצר צורית. הק' ה"ר יום טוב בר' יצחק. ללוי דאמר שני מעיינות הן קשה מאד דהניא בפי' ש' כבוד גיורת שיצתה פדחת ולדה בגיורתה אין נותנין לה ימי טומאה ומי' טהרה ואי שתי מעיינות הן אמאי לא

אלא ללוי דאמר שני מעיינות הן למה לי שבעה במשהו סגי הכי קאמר צריכה שתפסק משהו שיעלו לה לשבעה נקיים ת"ש (י) ימי עיבורה עולים לה לימי מניקתה וימי מניקתה עולים לה לימי עיבורה כיצד הפסיקה שתיים בימי עיבורה ואחת בימי מניקתה שתיים בימי עיבורה ואחת בימי מניקתה עולים לה לג' עונות בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעי הפסק שלש עונות אלא ללוי דאמר שני מעיינות הן למה לי הפסק שלש עונות במשהו סגי הכי קאמר צריכה שתפסק משהו כדי שיעלו לה לשלש עונות ושון בראיה אחר דם טהור שדיה שעתה בשלמא ללוי דאמר שני מעיינות הן משום הכי דיה שעתה אלא לרב דאמר מעין אחד הוא אמאי דיה שעתה תטמא מעת לעת דליכא שתות ותימה מפקידה לפקידה כיון דמעת לעת ליכא מפקידה לפקידה נמי לא גרו בה רבנן תא שמע יולדת בזוב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו ב"ש לשיטתן ובית הלל לשיטתן בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לה ויבש אלא ללוי דאמר שני מעיינות הן אמאי מטמא לה ויבש אמר לך לוי אגא דאמרי בתנא דשון ואיבעית אימא בשופעת והא ספרה קתני הכא ביולדת נקבה בזוב עסקינן דשבוע קמא פסקה שבוע בתרא לא פסקה יוקסברי ימי לידתה שאין רואה בהן עולין לה לספירת ויבתה אמר ליה רבינא לרב אשי אמר לן רב שמן מסכרא אקלע מר זוטרא לאתרין ודרש הילכתא כוותיה דרב לחומרא והלכתא כוותיה דלוי לחומרא רב אשי אמר הלכתא כוותיה דרב בין לקולא דרב בין לקולא בין לחומרא ויהלכתא כוותיה דרב בין לקולא בין לחומרא: מתני'

(א) ג' עונות דיה ושון וכי וברי יוסף נמי כ"ב ז' ל' ד"ל להסוס' דלפני תנאי אלבא דר' יוסי דמנ' דבנייתא ס"ל אלבא דר' יוסף דמניקה דיה שעתה כדאינה לכאזי אפי' דלא כבדתי ג' עונות ופליג אמתניתין אלבא דר' יוסף (דמניקה ג' עונות ע"ל דף ו' ע"ב ונבא דף יא: (ג) ד"ה הילכתא וכי ללוי דמוקי לה ככ"ש:

גליון הש"ס

גבי צריכה שתפסק משהו. כן משנה אלו מנין למה למה דהא ע"כ בלא רחמיה כל יום ליה צריכה שבעה עונות דיה שעתה כן ראייה נשאל הו הפסק בתוך ג' עונות דקודק דלפניה אמרי לעיל דם ליה לתוך היתו מה דיוצא ע"י פתיחת הקבר ליה אלה דיו שדואה בתוך ימי אלה כיון שפסקת מניקה טמא אפי' שפסקת מניקה דלא גרע מזה טהרה:

מוסף רש"י

ימי עיבורה עולים לה לימי מניקתה. כיון אם היתה מניקה ונעשה קמא והפסיקה שעתה ועשה קמא בימי מניקה והשלמה בימי עיבורה (וע"ל י). ב"ש לשיטתו. כי הימי שפסקת יולדת גירדתא, מטריח בהן דקסברי ציומיה מלה רחמיה והא מלה לא לל ימים שלה. וב"ה לשיטתו. דקסברי ציומיה וטבילה מלה רחמיה, וכיון דלא טבילה היה דם טמא טומאת ליה ליה ימי טהרה (וע"ל י). ימי לידתה שאין רואה בהן. כיון ליה צוב ופסקה מיד (קמ"ד י).

שהות דאי אפילו מפקידה לפקידה ליכא צריכה למימר דדיה שעתה: וצ"ה לשיטתו. דכל זמן שלא טבלה מטמא לה ויבש והא כיון דספרה אחר ימי לידה ודאי פסק וקשיא ללוי: כפנה דשון. דאמר לעיל ושון ברואה אחר דם טהור שדיה שעתה ואלא אוקימנא דכאינה שהות ואפי' דיה שעתה אלמא שני מעיינות הן: והא ספרה קפני. ואי לא פסק הכי ספרה. ומשני לעולם בשופעת מנימי טומאה לימי טהור ואלפי הוי הווי כגון שהיתה יולדת נקבה צווי טומאת לידה שני שבועים ופסקה שבוע קמא וזו היא ספירתה דקסברי מני לידתה שאינה רואה בהן עולין לה לספירת ויבתה ושבוע שני לא פסקה וחזר ונפתח מעין טמא ושופעת מתוכו בתוך שבוע שלישי ומש"ה מטמא לה ויבש לצ"ה דהא ממעין טמא אחא ותורה לא סתרה אלא ציומי וטבילה וצ"ש טהור דציומי תליח רחמנא והא שלמו להו ולהכי נקט יולדת נקבה דאי ילדה זכר אי אפשר לה לספור שבעה שלא תפסק משהו אחר ימי לידה ללא הוא אלא שבעה: ופוסיה דרב לחומרא. בשופעת מתוך שמונים לאחר שמונים דמטמאה ולא אמרי' ממעין טהור אחא: והלכתא כוותיה דלוי לחומרא. בשופעת מתוך י"ד לאחר י"ד דאמר ז' מעיינות הן וכיון דלא נסתם הטמא לא הוי דם טהור: בין לקולא. כגון שופעת מתוך י"ד לאחר י"ד דהוה ליה רב לקולא דאמר מעין אחד הוא והתורה טהרה ולא בעי הפסקה: ממני'

הבינו לא ימי טהרה. וכן יש להקשות ממתניתין דאמר לקמן יוצא דופן אין יושבין עליו ימי טומאה וימי טהרה י"ל דהא ב"ש מיי היא דאמר מעין אחד הוא או נמי כדמישני הכא אגא דאמר כתנא דשון אבל ק"ל ליה מסתם מתני' דיוצא דופן ועוד דלעיל בפ"ק פריך לוי וחסת לן תנא כב"ש וקאמר סתם ואח"כ מחלוקת והריא דלקמן הוי מחלוקת ואח"כ סתם וי"ל דאין נותנין לה ימי טהרה דקאמר איכא לאוקמי לנינין זה שאם ראתה ביום ז' לזכר או י"ד לנקבה הריא נדה ע"י ראייה ואין לה תורת טומאה לידה דפקעי כשכנסנין ימי טהרה. אי אפי' דשני מעיינות הן יש לטמאות הדרם משום דמן המוקף קרא אתי אלא דוקא במקום שהתורה טהרה: